Lietas arhīva Nr. 1A-0606-19/18
ECLI:LV:RVPT:2019:1113.1A30060619.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, **2019.gada 13.novembrī**

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Feldmane
izskatīja rakstveida procesā Rīgā, Abrenes ielā 8, administratīvā pārkāpuma lietu SIA "Brands Only" sūdzībā par Valsts ieņēmumu dienesta 2019.gada 23.augusta lēmumu Nr.30.7-22.11/3824.

Aprakstošā daļa

Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Tirdzniecības un akcīzes kontroles daļas Trešās nodaļas galvenais nodokļu inspektors Māris Peipiņš 2019.gada 11.jūlijā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu NK Nr.037861, par to ka 2019.gada 28.jūnijā Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk - VID) Nodokļu kontroles pārvaldes Tirdzniecības un akcīzes kontroles daļas Trešās nodaļas amatpersonas tematiskās pārbaudes veikšanai ieradās SIA "BRANDS ONLY" struktūrvienībā "Noliktava" (reģ. Nr.90010735138) Rēzeknes ielā 3A, Rīgā (tematiskās pārbaudes akts Nr.23.1.4/110).

SIA "BRANDS ONLY" izsniegta speciālā atļauja (licence) apstiprināta akcīzes preču noliktavas turētāja darbībai - noliktavas akcīzes identifikācijas numurs LV10352300028 (spēkā no 25.02.2016.) ar deklarēto darba laiku P.-P. 10.00-12.00 13.00-16.00 S. Sv. Slēgts (akcīzes preču darbības veidi - alkoholiskie dzērieni, bezalkoholiskie dzērieni un kafija).

Saskaņā ar SIA "BRANDS ONLY" pārstāvja uzrādītajiem grāmatvedības reģistriem un piegādes dokumentiem (alkoholisko dzērienu piegādes un realizācijas dokumentiem, to reģistru, preču uzskaiti) 2019.gada 6.jūnijā no Kipras uzņēmuma KEO PLC (reģ.Nr.CY0510000835W) atbilstoši 2019.gada 24.aprīļa e-AD Nr.19CYFXGWBM6529U249NV4 saņemts alus KEO BEER kopā 87168,96 litri. Akcīzes preču pārvietošanas un kontroles sistēmā (turpmāk - EMCS) minētais e-AD noslēgts manuāli tikai 2019.gada 27.jūnijā. Līdz ar to, saņemšanas apliecinājumu par e-AD Nr.19CYFXGWBM6529U249NV4 SIA "BRANDS ONLY" iesniegusi EMCS nokavējot 14 darba dienas.

Atbilstoši akcīzes preču uzskaitei, pavadzīmēm (invoice), daļa saņemtās preces - 42174,72 litri alus KEO BEER (skārdenes ar tilpumu 0,5 litri - 38880 litri, skārdenes ar tilpumu 0,33 litri - 1710,72 litri, stikla pudelēs ar tilpumu 0,5 litri - 2400 litri) 2019.gada 26.jūnijā ar pavadzīmēm Nr.19LV10352300006000111 un Nr.19LV10352300006000121 izvestas no akcīzes preču noliktavas Rēzeknes ielā 3A, Rīgā uz SIA "MT Baltics" akcīzes preču noliktavu. Par 2019.gada 26.jūnijā izvesto preci no akcīzes preču noliktavas tikai 2019.gada 27.jūnijā EMCS noformēti e-AD Nr.19LV10352300006000117 un Nr.19LV10352300006000122.

Līdz ar to, SIA "BRANDS ONLY" nav ievērojusi Ministru kabineta 2010.gada 30.marta noteikumu Nr.307 "Akcīzes preču elektroniskā administratīvā dokumenta aprites kārtība" noteiktās prasības:

1. 13.punktā noteikto, ka nosūtītājs e-AD iesniedz pirms akcīzes preču nosūtīšanas;

2. 26.punktā noteikto, ka akcīzes preču saņēmējs saņemšanas apliecinājumu iesniedz nekavējoties, bet ne vēlāk, kā piecu darba dienu laikā pēc akcīzes preču piegādes dienas.

SIA "BRANDS ONLY" nav ievērojusi Komisijas Regulā (EK) Nr.684/2009 ar ko īsteno Padomes Direktīvu 2008/118/EK attiecībā uz datorizētām procedūrām akcīzes preču pārvietošanai atliktās nodokļa maksāšanas režīmā 3.pantu, kas norāda nosacījumus, kas jāievēro pirms akcīzes preču pārvietošanas.

Ir pārkāpts Ministru kabineta noteikumu Nr.307 "Akcīzes preču elektroniskā administratīvā dokumenta aprites kārtība" 13. un 26. punkts; Komisijas Regula (EK) Nr.684/2009 ar ko īsteno Padomes Direktīvu 2008/118/EK attiecībā uz datorizētām procedūrām akcīzes preču pārvietošanai atliktās nodokļa maksāšanas režīmā 3.pants.

SIA "Brands Only" ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kurš paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 155.[1]panta trešajā daļā.

Ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes Tirdzniecības un akcīzes kontroles daļas Trešās nodaļas vadītāja 2019.gada 11.jūlija Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas lēmumu NK037861 par saukšanu pie administratīvās atbildības nolemts par administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 155.[1]panta trešajā daļā, piemērot SIA "Brands Only", NMR kods 40103523576, naudas sods 1000,00 EUR apmērā.

SIA "Brands Only" pārsūdzēja šo lēmumu.

Ar VID (turpmāk tekstā - Iestāde) 2019.gada 23.augusta lēmumu Nr.30.7-22.11/3824 (turpmāk tekstā – Apstrīdētais lēmums) nolemts atstāt negrozītu VID NKP Tirdzniecības un akcīzes kontroles daļas Trešās nodaļas vadītāja Ģ.Kaņepa 2019.gada 11.jūlija lēmumu Nr.NK037861, bet SIA "Brands Only" pilnvarotās pārstāves zvērinātas advokātes I.Dukas sūdzību noraidīt.

2019.gada 16.septembrī tiesā saņemta administratīvā pārkāpuma lieta ar tai pievienoto SIA "Brands Only" (turpmāk tekstā – Sūdzības iesniedzēja) sūdzību par Apstrīdēto lēmumu, kurā lūdz: atcelt apstrīdēto lēmumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Sūdzībā norādīts, ka Apstrīdētais lēmums satur identisku pamatojumu, kā 2019.gada 11.jūlija lēmums NK037861 sākotnējā lēmumā. Nevienā no administratīvā soda piemērošanas procesa etapiem VID nav vērtējis to apstākļu sakritību, kurā daļēji pats ir vainojams un atzina 2019.gada 17.augusta tikšanās reizē. Apstrīdētajā lēmumā tomēr pienācīgi nav izvērtēts, vai konstatētais pārkāpums tik tiešām pie konkrētiem apstākļiem apdraudēja valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un vai VID savā ziņā nebija līdzvērtīgi vainīgs notikušajā pārpratumā.

Apstrīdētajā lēmumā nav tomēr pietiekoši un rūpīgi izvērtēts ne pārkāpuma raksturs, ne soda samērīgums, ne mērķis, kas sasniedzams ar šādu

sodu piemērošanu, un vai šo mērķi nevar sasniegt ar citiem, privātpersonu mazāk ierobežojošiem līdzekļiem.

Apstrīdētajā lēmumā nav izvērtēts, vai LAPK noteiktais soda mērķis nebūtu sasniedzams ar Sūdzības iesniedzēju mazāk ierobežojošiem līdzekļiem, ņemot vērā apstākļus, ka Sūdzības iesniedzēja konstatētos pārkāpumus ir tūlīt pat novērsusi, pārkāpumi nav vērtējami kā sabiedrībai bīstami.

Lai arī 2019.gada 11.jūlija administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.NK037861 norādīts, ka Sūdzības iesniedzējas pilnvarotā pārstāve /pers. A/ atzīst vainu nodarītajā, tomēr administratīvās lietas izskatīšanas laikā netika ņemts vērā paskaidrojumos norādīto faktu, VID darbības rezultātā, ietekme uz faktiskajiem apstākļiem, kas bija iespējamā pārkāpuma pamatā, kas sekmēja neobjektīva un netaisnīga lēmuma pieņemšanu, un proti. /pers. A/ atzīšanās bija saistīta ar uzticēšanos VID, paļāvību, ka darot zināmu par notikušo, VID palīdzēs izprast situāciju un veikt pareizas darbības. Bez tam, /pers. A/ atzīšanās noteikumu neievērošanā bija saistīta ar to, ka viņa nebija pareizi izpratusi visai sarežģīto E-AD un EMCS programmu, tās neredzamo nobloķēšanos. Atzīšanās nebija saistīta ar tīšu likuma prasību neievērošanu, bet gan neizpratni, kā rezultātā nebija iestājušās sekas pret valsts budžetu.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 289.^{6} panta pirmo daļu, 2019.gada 23.septembrī lietas dalībniekiem paziņots par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2019.gada 13.novembrī.

Lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, kā dēļ, pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{6} panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējot sūdzībā norādīto, administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, secina, ka Sūdzības iesniedzējas sūdzība ir nepamatota un ir noraidāma turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6}pantu, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai visa starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Tiesa konkrētajā lietā nekonstatē Latvijas APK 289.^{12}panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šajā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa atbilstoši Latvijas APK 289.^{13}panta trešās daļā noteiktajam atzīst, ka Apstrīdētajā lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāvu) pastāvēšanu un Sūdzības iesniedzējas vainu šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā konkrētā lietā ir pareizs un pietiekams, līdz ar to tiesai nav nepieciešams to pārvērtēt un vēlreiz analizēt.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar Latvijas APK 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Fakts, ka Sūdzības iesniedzēja pauž atšķirīgu viedokli, pats par sevi nevar būt par pamatu Apstrīdētā lēmuma atcelšanai.

Saistībā ar sūdzībā norādītajiem argumentiem tiesa papildus norāda sekojošo.

No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem – 1) no Sūdzības iesniedzējas pārstāves 2019.gada 28.jūnija paskaidrojuma; 2) no VID Nodokļu kontroles pārvaldes Tirdzniecības un akcīzes kontroles daļas Trešās nodaļas vadītāja 2019.gada 11.jūlija Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas lēmuma NK037861 par saukšanu pie administratīvās atbildības, kurā norādīts, ka Sūdzības iesniedzējas pārstāve lietas izskatīšanā atzina vainu pārkāpuma izdarīšanā – izriet, ka Sūdzības iesniedzēja nav izpildījusi 2010.gada 30.marta Ministru kabineta noteikumu Nr.307 "Akcīzes preču elektroniskā administratīvā dokumenta aprites un kontroles kārtība" 13. (nosūtītājs elektronisko administratīvo dokumentu iesniedz pirms akcīzes preču nosūtīšanas) un 26.punkta (akcīzes preču saņēmējs saņemšanas apliecinājumu iesniedz nekavējoties, bet ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā pēc akcīzes preču piegādes dienas) prasības, kas atbilst Latvijas APK 155.^{1}panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvam.

No lietas materiāliem izriet, ka Sūdzībās iesniedzēja jau vairākus gadus nodarbojas ar akcīzes preču apriti un Sūdzības iesniedzēja agrāk - 18.12.2018., ir sodīta par Latvijas APK 155.^{1}panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, no kā secināms, ka Sūdzības iesniedzēja nevarēja nezināt par 2010.gada 30.marta Ministru kabineta noteikumu Nr.307 "Akcīzes preču elektroniskā administratīvā dokumenta aprites un kontroles kārtība" 13. un 26.punktā noteiktajām prasībām un iepriekš uzliktais administratīvais sods Sūdzības iesniedzēju nav atturējis no jauna analoģiska administratīvā pārkāpuma izdarīšanas.

Tiesa secina, ka Sūdzības iesniedzēja, kura nodarbojas ar akcīzes preču apriti un kurai izsniegta speciāla atļauja (Speciāla atļauja (licence) apstiprināta akcīzes preču noliktavas turētāja darbībai), nevarēja nezināt akcīzes preču aprites kārtību un paredzēto atbildību par akcīzes preču aprites kārtības neievērošanu, līdz ar to atzīstams, ka Sūdzības iesniedzējas sūdzībā norādītie argumenti atzīstami par nepamatotiem un ir konstatējams fakts, ka Sūdzības iesniedzēja, kurai izsniegta speciāla atļauja, neveic pienākumus, kuru pildīšanu ir uzņēmusies, iegūstot speciālu atļauju noteiktas uzņēmējdarbības veikšanai, kas pēc būtības izslēdz sūdzībā norādītos Sūdzības iesniedzējas argumentus.

Administratīvā pārkāpuma lietā konstatētie fakti apstiprina Sūdzības iesniedzējas atbildību Latvijas APK 159.^{1}panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav jāsaprot kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu.

Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(Senāta 2010. gada 11. marta sprieduma lietā Nr. SKA-66/2010 14. punktu, 2012. gada 21. februāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-186/2012 10. punktu, 2013. gada 1. jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-584/2013 10. punktu).*

Ņemot vērā minēto, tiesa nevērtēs citus argumentus, jo tie nav atzīstami par nozīmīgiem no tiesību viedokļa, kā arī tie neietekmē tiesas izdarītos secinājumus. Līdz ar to Iestāde, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir ievērojusi Latvijas APK 32.panta pirmās daļas nosacījumus, kas nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildības par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīviem pārkāpumiem.

Tiesa secina, ka gan VID Nodokļu kontroles pārvaldes Tirdzniecības un akcīzes kontroles daļas Trešās nodaļas galvenais nodokļu inspektors Māris Peipiņš, 2019.gada 11.jūlijā sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu NK Nr.037861, gan VID Nodokļu kontroles pārvaldes Tirdzniecības un akcīzes kontroles daļas Trešās nodaļas vadītājs, 2019.gada 11.jūlijā pieņemto Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas lēmumu NK037861 par saukšanu pie administratīvās, gan Iestāde, pieņemot Apstrīdēto lēmumu, konkrētās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas ietvaros ir ievērojusi vispārīgos tiesību principus un normatīvo aktu, procesuālo normu regulējumu.

Ievērojot augstāk norādīto, konstatētos apstākļus, kā arī to, ka Sūdzības iesniedzēja, apstrīdot Apstrīdēto lēmumu, nav norādījusi jaunus argumentus, kuru izvērtēšanai būtu nepieciešama papildus pierādījumu analīze, tiesa nesaskata nepieciešamību atkārtoti izvērtēt Sūdzības iesniedzējas argumentus un pilnībā pievienojas Apstrīdētajā lēmumā ietvertajam pamatojumam, atzīst to par pareizu un pilnībā pietiekamu un pievienojas Apstrīdētā lēmuma motivācijai, ievērojot Latvijas APK 289.^{13}panta trešās daļas nosacījumus.

Tiesa, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13} panta trešo daļu atzīst par pamatotu un pietiekamu Apstrīdētajā lēmumā norādīto motivāciju un atzīst, ka izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams, kā dēļ sūdzība atzīstama par nepamatotu un ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un Latvijas APK 243., 244., 288., 289.^{6}, 289.^{12}, 289.^{13}panta otrās daļas 1.pkt., tiesa,

n o s p r i e d a :

noraidīt SIA "Brands Only" sūdzību un atstāt negrozītu Valsts ieņēmumu dienesta 2019.gada 7.augusta lēmumu Nr.30.7-22.11/3824.

Spriedumu pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā, Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesas spriedums pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 13.novembrī.

Tiesnese **A.Feldmane**